U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Milady Tomkové, rozhodl o návrhu společnosti VETT a. s. na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi **Okresním soudem v České Lípě** a **Krajským úřadem Libereckého kraje**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 6 C 57/2009, o zaplacení 3 182 534 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **VETT a. s.**, se sídlem v Praze - Chodov, Nad Opatovem 2140, IČ 25404717, zastoupené JUDr. Jiřím Teryngelem, advokátem se sídlem v Praze 5, Ke Klimentce 2186/15, a žalovaného **města Česká Lípa**, se sídlem v České Lípě, T. G. Masaryka 1, IČ 00260245, zastoupeného JUDr. Stanislavem Kadečkou, Ph. D., advokátem se sídlem v Hradci Králové, Fráni Šrámka 1139,

takto:

Návrh se odmítá.

Odůvodnění:

Návrhem doručeným dne 25. 2. 2011 se společnost VETT a. s. (dále též „navrhovatelka“) domáhala, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb. mezi Okresním soudem v České Lípě a Krajským úřadem Libereckého kraje ve věci žaloby vedené u Okresního soudu v České Lípě pod sp. zn. 6 C 57/2009 týkající se zaplacení částky 3 182 534 Kč s příslušenstvím.

Konkrétně se navrhovatelka domáhá vydání následujícího usnesení: „*Příslušný vydat rozhodnutí ve věci žalobce VETT a. s. proti žalovanému Město Česká Lípa o zaplacení částky 3 182 534 Kč s přísl., je Krajský úřad Libereckého kraje v rámci správního řízení o návrhu navrhovatele VETT a. s. na uložení povinnosti odpůrci Město Česká Lípa zaplatit navrhovateli částku 3 182 534 Kč s přísl.*“

Z podání vyšly najevo následující skutečnosti:

Žalobkyně uzavřela s žalovaným dne 1. 3. 2002 smlouvu o závazku veřejné služby k zajištění ostatní dopravní obslužnosti města Česká Lípa podle § 19c zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, na jejímž základě žalobkyně zajišťovala pro žalovaného provoz městské autobusové dopravy v České Lípě.

Dne 1. 12. 2008 podala žalobkyně u Okresního soudu v České Lípě návrh na vydání platebního rozkazu. Po žalovaném se v souladu se smlouvou domáhala zaplacení prokazatelné ztráty ve veřejné linkové dopravě za období 1. 1. – 31. 12. 2005 ve výši 3 182 534 Kč s příslušenstvím. Okresní soud usnesením ze dne 14. 1. 2010, čj. 6 C 57/2009 - 72, řízení o žalobě zastavil (výrok I.) a rozhodl, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Krajskému úřadu Libereckého kraje (výrok III.). Následně byl spis doručen Krajskému úřadu Libereckého kraje dne 1. 8. 2010.

K urgencím navrhovatelky o stavu předmětného řízení jí bylo Krajským úřadem Libereckého kraje přípisem ze dne 19. 2. 2011 sděleno, že předmětné řízení u krajského úřadu nebylo nikdy zahájeno, protože tomu bránila litispendence (nejprve pro řízení vedené u krajského úřadu pod sp. zn. OD 921/2009, poté pro řízení vedené pod sp. zn. OD 13/2011). Podle navrhovatelky však nelze přijmout názor krajského úřadu, že řízení nebylo zahájeno, s odkazem na § 44 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Řízení tak bylo zahájeno dne 1. 8. 2010, nicméně správní orgán po vydání usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 1. 2011, čj. 28 Cdo 4410/2010 - 426, v odlišné věci týchž účastníků, odmítá věc dále projednávat. Z popsaných důvodů v daném případě existuje negativní kompetenční spor, neboť okresní soud řízení o žalobě pravomocně zastavil, nicméně správní orgán věc neprojednává. Navrhovatelka rovněž doplnila, že opakovaně navrhovala krajskému úřadu, aby v případě pochybností o své příslušnosti věc předložil k rozhodnutí zvláštnímu senátu; správní orgán však z nepochopitelných důvodů takto postupovat nehodlá a vymýšlí řešení, která spor jen více komplikují. Proto navrhovatelka zdvořile a úpěnlivě žádá, aby zvláštní senát rozhodl, že o daném nároku přísluší rozhodnout správnímu orgánu.

Krajský úřad Libereckého kraje dne 8. 6. 2011, čj. 43878/2011, v odpovědi na žádost o poskytnutí spisového materiálu konstatoval, že vítá „*ochotu Zvláštního senátu Nejvyššího správního soudu (...) se zabývat daným kompetenčním sporem, jehož výsledek by měl jednoznačně vymezit kompetence co se týče problematiky sporu v dané věci (a dalších podobných sporech), vč. vymezení v jaké části sporu je příslušný rozhodovat správní orgán a v jaké části civilní soud. (...) KÚLK OD je připraven poskytnout další účinnou podporu pro zajištění Vašeho rozhodování v dané věci a je rovněž připraven jeho závěry plně respektovat. S ohledem na to se, až do vydání Vašeho rozhodnutí ve věci, zdrží jakýchkoliv dalších procesních úkonů, které by mohly věc zkomplikovat.*“

Zvláštní senát se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí o kompetenčním sporu, přičemž vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů:

Podle ustanovení § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. se podle tohoto zákona postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost (dále jen „pravomoc“) vydat rozhodnutí, jehož stranami jsou a) soudy a orgány

moci výkonné územní, zájmové nebo procesní samosprávy, b) soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Z ustanovení § 1 odst. 2 tohoto zákona pak plyne, že kompetenčním sporem je buď spor, ve kterém si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž již druhá strana vydala pravomocné rozhodnutí (pozitivní kompetenční spor), anebo spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků (spor negativní).

Takto vymezené kompetenční spory projednává a rozhoduje zvláštní senát (srov. § 2 odst. 1 tohoto zákona). Ten pak rozhodne, kdo (tedy která strana kompetenčního sporu) je příslušný vydat rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení (§ 5 odst. 1 téhož zákona).

Podle § 3 odst. 2 tohoto zákona návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu je oprávněna podat některá z jeho stran nebo účastník řízení ve věci, v níž se otázka pravomoci vydat rozhodnutí stala spornou. Účastník řízení (v daném případě žalobkyně) se tedy může úspěšně domáhat rozhodnutí zvláštního senátu o kompetenčním sporu jen tehdy, pokud takovýto spor mezi jeho stranami vůbec vznikl. Tak tomu v daném případě není. Okresní soud v České Lípě popřel svoji pravomoc vydat ve věci rozhodnutí a uzavřel, že předmětnou věc náleží přezkoumávat správnímu orgánu; poté věc postoupil Krajskému úřadu Libereckého kraje. Z podání navrhovatelky nevyplývá, že by krajský úřad účinně popřel svoji pravomoc o věci rozhodnout. V důsledku podání návrhu na zahájení kompetenčního sporu krajský úřad v přípisu zaslaném zvláštnímu senátu ze dne 8. 6. 2011, čj. 43878/2011, sice uvedl, že vítá ochotu zvláštního senátu zabývat se předmětným kompetenčním sporem a že je připraven jeho závěry plně respektovat. Takové vyjádření však nelze chápat jako popření pravomoci vydat rozhodnutí ve smyslu § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. K tomu, aby Krajský úřad Libereckého kraje účinně popřel svoji pravomoc v předmětné věci rozhodnout, musel by on sám podat návrh zvláštnímu senátu na rozhodnutí kompetenčního sporu. Jelikož však krajský úřad takový návrh nepodal, nepopřel svoji pravomoc v předmětné věci rozhodnout, a nestal se tak stranou kompetenčního sporu. V takovém případě pak není možné, aby se k dané věci mohl vyjádřit zvláštní senát, neboť neexistují ani strany sporu ani samotný spor o pravomoc, a návrh je tudíž nepřípustný.

Nad rámec zvláštní senát dodává, že ačkoliv tvrzení krajského úřadu, že vyčká rozhodnutí zvláštního senátu a zdrží se jakýchkoliv dalších procesních úkonů (srov. přípis ze dne 8. 6. 2011, č. j. 43878/2011) nelze chápat jako popření jeho kompetence v dané věci rozhodnout, navrhovatelka se proti takovému postupu může bránit prostředky na ochranu proti nečinnosti (§ 80 správního řádu, § 79 a násl. s. ř. s.).

Vzhledem k uvedeným skutečnostem byl návrh společnosti VETT a. s. na zahájení řízení o kompetenčním sporu odmítnut pro nepřípustnost [§ 4 zákona č. 131/2002 Sb. a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. září 2011

JUDr. Pavel Vrcha
předseda zvláštního senátu